

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 362/04-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. novembra 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Stanislava Minaroviča, bytom B., zastúpeného advokátkou JUDr. M. K., K., ktorou namietal porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 73/92, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Stanislava Minaroviča **o d m i e t a** pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. júna 2004 doručená sťažnosť Stanislava Minaroviča, bytom B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 73/92.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že „(...) má za to, že v súlade s ust. čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietahov. Počínaním OS v Prešove, bolo toto jeho právo porušené, a to zrejmyými prietahmi v konaní, ktoré spôsobujú právnu neistotu tým, že vo veci nebolo právoplatne rozhodnuté. Sťažovateľ nemá podiel na týchto prietahoch, pretože povinnosti ukladané mu v priebehu konania si plnil riadne v súdom stanovenej lehote“.

Sťažovateľ okrem vyslovenia porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy požadoval, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať vo veci vedenej pod sp. zn. 12 C 73/92 a aby mu okresný súd zaplatil primerané finančné zadost'učinenie vo výške 90 000 Sk a uhradil trovy konania.

Na základe výzvy ústavného súdu zo 14. júna 2004 sa k sťažnosti vyjadril okresný súd (predseda okresného súdu) v podaní sp. zn. U 3008/04 z 22. júna 2004, v ktorom uviedol, že „podanie ústavnej sťažnosti s odstupom času aj ďalšími žalobcami [Stanislavom Minarovičom (...)] vyvoláva dojem, že žalobcovia tieto podali nie s úmyslom domôcť sa svojho práva prerokovania veci bez zbytočných prietahov, ale s úmyslom získania finančných prostriedkov od štátu. Toto považujem v rozpore s etikou zvlášť v prípade, že dňa 22. 4. 2004 bol vyhlásený rozsudok a ústavná sťažnosť bola podaná sťažovateľom až dňa 7. 6. 2004“.

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Jedným z dôvodov, pre ktorý ústavný súd odmieta sťažnosť už po jej predbežnom prerokovaní, je jej zjavná neopodstatnenosť.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy možno hovoriť aj vtedy, keď namietané porušovanie práva v konaní pred všeobecným súdom už skončilo rozhodnutím všeobecného súdu pred podaním sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy a po začatí konania pred ústavným súdom toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, a teda stav právnej neistoty sťažovateľa bol odstránený.

Z obsahu sťažnosti, jej príloh a zo súdneho spisu okresného súdu sp. zn. 12 C 73/92 ústavný súd zistil, že konanie začalo na základe žaloby o vydanie veci (na základe zákona č. 87/1991 Zb. o mimosúdnych rehabilitáciách v znení neskorších predpisov) z 24. marca 1992. Na pojednávaní 19. októbra 1994 okresný súd uznesením pripustil vstup sťažovateľa do konania na strane žalobcu. Okresný súd rozhodol vo veci rozsudkom z 22. apríla 2004, ktorým žalobnému návrhu sťažovateľa vyhovel v plnom rozsahu a ktorý nadobudol právoplatnosť 8. októbra 2004 po podaní sťažnosti ústavnému súdu (7. júna 2004). Z uvedeného vyplýva, že okresný súd odstránil stav právnej neistoty sťažovateľa v tejto veci už vyhlásením rozsudku (na pojednávaní, na ktorom bol sťažovateľ prítomný) 22. apríla 2004, a pretože jeho rozhodnutie ako vecne správne (sťažovateľ sa neodvolal) už nadobudlo právoplatnosť, bolo treba sťažnosť odmietnuť pre jej zjavnú neopodstatnenosť (napr. IV. ÚS 248/04).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. novembra 2004